

(א) ס"א דאומי (ג) קדישין (ב) כ"מ כ"ב: פנהדרין כ"א, (א) נדרים פ"ו מ"ר כ"ב: כ"ב קט: מכות ו' שבעות לב' תמורה כ"ה: (ד) ז"ל עמנו היית. דבש תמרה) ס"א פטור, (ו) רש"ל מ"ז, (ז) ו' ק"ד עב ע"כ ד"ה מנאן.

גליון הש"ס

גמ' ביע"ל ק"מ: עין מג"א סימן ש"מ ס"ק טו:

מוסף רש"י

משום פסידא דלקוחות. שנקטו שדות על פיו ותחס מניסן עד חשרי ועדין לא היה ידוע שהוא פסול (פנהדרין כ"ב). מאי בינייהו. בין הני תרי טעמא דרבא (ס"ח). תרי לחד ותרי לחד. תרי כימות שהעידו בנת ז' שנים במקום פלוני. חרש לכא, פסידא דלקוחות לכא (ס"ח). דפסלינהו. להני תרי בגולנותא. שהעידו שגולתין הם על גולה שגולו בסיטן. חרש לכא, פסידא דלקוחות לכא (ס"ח). ביע"ל ק"מ: (א) שם שאל מדעת זבנא מילתא (ב"מ כ"א): עד זומס הכא, לתי העמד מהלוי נפיק דעתימן (ט"ו). קדישין שאל ממכרו לביאה בתיש ממדש (קדישין כ"א). גילוי דעת גטיסן בהשאלה גט (גיטין ל"ד). מומר אוכל נבלת להכשיר לקמן (פנהדרין כ"ב). סימני הלכות הן שנהלקו בהם אבי רבא וכל מקום הלכה כרבא מן מלכו (קדישין כ"ב).

מרובה פרק שביעי בבא קמא

עג.

עין משפט נר מצווה

פ"א א מ"י פ"כ מהל' עדות הלכה ג: **ב** ב מ"י פ"ח מהלכות אכל הל' מ וע"ש פ"ב מהלכות שבעות הל' יח ועיין בהשגות ובכ"מ ופ"כ מהל' עדות הל' ג ועיין בהשגות ובכ"מ ופ"ו מהל' תולדות הל' ו ופ"ב מהל' תמורה הל' ד סמג עשין לו קו ולאין רמא טוש"ע י"ד ס"י לול ספק לא לג' ול' וס"י שם ספק כד כה ועוש"ע ח"מ ס"י כע ספק א וס"י דבש ספק י: **ה**

רבינו הגנאל

והילכתא כותיה דאבי ביע"ל ק"מ: והן ייאושו שלא מדעת. עד זומס זו ההלכה, לחי העומד מאליהו. קידושין שאין מסורין לביאה, גידול בר רעילאי, משומד אוכל נבלה. אקשין על אביי, תנן גב על פי שנים וטבח ומכר על פיהו ומצאו דומין משלמין את הכל, כגון שבאר באחד בניסן אלו הדידים והעידו בבית דין כי ראובן מהוים כך וכך גב שורו של פלוני וחזורי וכו' הן הן והעידו אחרי כן ראובן שטבח או מכרו ומצאו דומין משלמין כפל ד' ה'. ואקשין אהא דאמרין כגון שהומו בבטיחה תולה, כגון שהביא הנתען בגניבה עדים כט"ו בניסן והומום ואמרו להם אותו היום שהעידתן בבטיחה עמנו והיינום (והומום ואמרו להן אתו היום שהעידתן בבטיחה עמנו הייתם) ואחרי כן הומו בגניבה, הלא לטעמי דאביי דסבר למפרע נפסלין עידי הגניבה מאחד בניסן שהעידו בבית דין הלא מהוים והלאו נפסלו בכל עדות, שנמצאת בעת שהעידו על הטביחה כבר פסול היה ולא היה מתחייב הגב על פיהו כלום, התורה אמרה ועישים לו כאשר זמם לעשות לאחיו, ואלו אין להם מעשה, ופקדו' והילכ' שהעידו בבת אחת, כגון שהעידו באחד בניסן כי מכרו ביום פלוני ונגב וטבח ומכר, והומו משלמין את הכל, וזה הפירוק ראהו לפירוש למפרע הוא נפסל כי אינה משעה שמעדיין על הגניבה אלא משעה שנתקיימה עדותן בבית דין, לימא בתנאי היו שנים מעדיין אותו שטבח והומו על הגניבה עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה, הומו על הטביחה כול'. ותוצי' סברי ויסי הוא דאמ' במה דברים אמורים בבתי עדידות, בעדות אחת כעין שתי עדידות, מאי ניהו כתי אחת והעידו על הגניבה ואחרי כן חזרו והעידו על הטביחה, אבל כתי אחת העידה בגניבה ובטביחה בבת אחת זו היא עדות אחת, ועליה חלקו, רבנן סברי מיכן ולהבא הן נפסלין, ואף על גב דאמרין תוך כדי דיבור כדביבור דאמי לא מיפסלי זומן שהעידו אלא מעת ההומה כרבא, ובטביחה שהומו משלמין ובגניבה שלא הומו עדותן כשרה, ור' יוסי סבר למפרע הוא נפסל ובתוך כדי דיבור פלוני, רבנן סברי תוך כדי דיבור

פסידא דלקוחות. שחתמוהו על שטר מכירה צינתים: מאי צינייהו. צין הני תרתי לישנא דרבא: **סרי לחד.** עמנו הייתם (ז) ומרי אחריני לחד לליכא חידושא: **בגולנותא.** שלא הזימוהו אלא העידו שנים על אלו שהן גולתין והכא ליכא למימר סמוך להני דהא מילתא אחריתא היא: **יע"ל ק"מ.** סימני שמועות הן וזו אחד מהן עד זומס: **פסולין הוו.** ואין עדותן עדות: **אמאי משלמי.** על הטביחה: **כי הדרי מיסומי אגניבה.** כשחזרין וניזומין על הגניבה איגלאי מילתא כו': ה"ג והלכא **שהעידו צנא אחס והומו.** ולא גרסינן והומו צנא אחת לכיון דהעידו צנא אחת ליכא למימר צשעת עדות טביחה פסולין הוו ואפילו אי אמרינן למפרע נפסל דהא תוך כדי דיבור הוה והומו לא איכפת לן אי צנא אחת אי צנא אחר זה וכלצד שזומו על הטביחה תחילה: **היו שנים מעידים אותו שגב ופן.** עכמס מעידים אותו שטבח: **צטלה כולה.** ומשלמי ככל והוא פטור לכיון דלא גבז לא טבח ואפילו חזרו והומו על הטביחה (ט) פטורין: **הומו על הטביחה.** ולא על הגניבה: **צמא דברים אמורים.** דהוא משלם ככל ולא בטל עדות גניבה צמתי עדיות: **צנא אחס צנא אחר זה.** שהעידו היום על הגניבה ואמרו באחת צשעת גבז ולמחר על הטביחה ואמרו צשתי מעדיין אותו שגבז והן מעדיין אותו שטבח והומו על הגניבה עדות שבטלה מוקצתה בטלה כולה הומו על הטביחה הוא משלם תשלומי כפל והן משלמין תשלומי שלשה א"ר יוסי בר"א בשתי עדיות אבל בעדות אחת עדות שבטלה מוקצתה בטלה כולה מאי בשתי עדיות ומאי בעדות אחת אילימא בשתי עדיות בשתי עדיות ממש בשתי כתות בעדות אחת בכתי בזה אחר זה וא"ר יוסי בעדות אחת בכתי בזה אחר זה כי מסהדי אגניבה והדר מסהדי אטביחה כי מתזמי אטביחה א עדות שבטלה מוקצתה בטלה כולה ואיתזמו להו אגניבה מהיכא תיתי הך אלא לאו בשתי עדיות בעדות אחת כעין שתי עדיות ומאי ניהו כתי אחת בזה אחר זה אבל בעדות אחת בבת אחת לא וסבריה דכולי עלמא א בתוך כדי דיבור כדביבור דמי מאי לאו בהא קמייפלגי דרבנן סברי מכאן ולהבא הוא נפסל וכיון דמהויה שעתא קא מיתזמי אטביחה דקא מיתזמי איתוזם אגניבה דלא מיתזמי לא איתוזם ר' יוסי סבר למפרע הוא נפסל וכוין דמיד כי אסהדו הוא דמיפסלי כי איתוזמו להו נמי אגניבה דהא תוך כדי דיבור כדביבור דמי אמרי אי תוך כדי דיבור כדביבור דמי דכולי עלמא למפרע הוא נפסל אלא הכא בתוך כדי דיבור כדביבור דמי קא מיפלגי רבנן סברי תוך כדי דיבור לאו

משום פסידא דלקוחות. מאי בינייהו (ז) דאסהדו ביה תרי לחד ותרי לחד אי נמי דפסלינהו בגולנותא להך לישנא דאמרת משום חידוש ליכא להך לישנא דאמרת משום פסידא דלקוחות איכא אמר רבי ירמיה מדפתי עבד רב פפא עובדא כוותיה דרבא רב אשי אמר הלכתא כוותיה דאביי (ז) והלכתא כוותיה דאביי * ביע"ל ק"מ: תנן גבז על פי שנים וטבח ומכר על פיהם ונמצאו זוממין משלמין את הכל מאי לאו שהעידו על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה והומו על הגניבה וחזרו והומו על הטביחה ואי סלקא דעתך למפרע הוא נפסל הני כיון דאיתזמו להו אגניבה איגלאי מילתא למפרע דכי אסהדו אטביחה פסולין הוו אמאי משלמין אטביחה אמרי הכא במאי עסקינן כגון שהומו על הטביחה תחילה אמרי סוף סוף כי הדרי מיתזמי אגניבה איגלאי מילתא דכי אסהדו אטביחה פסולין הוו אמאי משלמי אטביחה והלכתא שהעידו בבת אחת והומו לימא כתנאי היו שנים מעדיין אותו שגבז והן מעדיין אותו שטבח והומו על הגניבה עדות שבטלה מוקצתה בטלה כולה הומו על הטביחה הוא משלם תשלומי כפל והן משלמין תשלומי שלשה א"ר יוסי בר"א בשתי עדיות אבל בעדות אחת עדות שבטלה מוקצתה בטלה כולה מאי בשתי עדיות ומאי בעדות אחת אילימא בשתי עדיות בשתי עדיות ממש בשתי כתות בעדות אחת בכתי בזה אחר זה וא"ר יוסי בעדות אחת בכתי בזה אחר זה כי מסהדי אגניבה והדר מסהדי אטביחה כי מתזמי אטביחה א עדות שבטלה מוקצתה בטלה כולה ואיתזמו להו אגניבה מהיכא תיתי הך אלא לאו בשתי עדיות בעדות אחת כעין שתי עדיות ומאי ניהו כתי אחת בזה אחר זה אבל בעדות אחת בבת אחת לא וסבריה דכולי עלמא א בתוך כדי דיבור כדביבור דמי מאי לאו בהא קמייפלגי דרבנן סברי מכאן ולהבא הוא נפסל וכיון דמהויה שעתא קא מיתזמי אטביחה דקא מיתזמי איתוזם אגניבה דלא מיתזמי לא איתוזם ר' יוסי סבר למפרע הוא נפסל וכוין דמיד כי אסהדו הוא דמיפסלי כי איתוזמו להו נמי אגניבה דהא תוך כדי דיבור כדביבור דמי אמרי אי תוך כדי דיבור כדביבור דמי קא מיפלגי רבנן סברי תוך כדי דיבור לאו

היה וכלצד שהומו על הטביחה תחילה וקשה לר"י דמה מריח צקונת' צהומת טביחה תחילה דאי משום שאם הומו על הגניבה תחילה הוו מוכחשים על הטביחה ואנן אליציה דאביי משנינן דס"ל לקמן דהכחשה לאו תחילת הומו היא א"כ גם כשהומו על הטביחה תחילה הוו מוכחשים על הגניבה מאחר שהעידו צנא אחת ותוך כדי דיבור כדביבור דמי דלאמר כסמוך לרבי יוסי דכי העידו צנא אחת והומו על הטביחה צטלה כל העדות משום דתוך כדי דיבור כדביבור דמי ואם צלנו ליישב תירוק' זה לסברת אצבי דלקמן דסבר הכחשה לאו תחילת הומו היא נריך לגרום והומו צנא אחת אכל אין לחוש שאין הגמרא חושש עתה ליישב דברי אצבי אלא צמא שאמר למפרע הוא נפסל והולך ומתוך לפי שיטת המקשה הסובר דהכחשה תחילת הומו היא כדפרישית לעיל וכן לקמן כי משני מנתי' לאצבי אהא דאמר הכחשה לאו תחילת הומו היא ומוקי לה כשהומו תחילה על הטביחה אין חושש לתוך למאי דאמר אצבי למפרע הוא נפסל כי לפי זה היה נריך להעמידה כגון שהעידו צנא אחת אלא דרך הגמרא הוא שאין חושש לתוך אלא הקושיא שמקשה לו: **הרי יוסי סבר למפרע הוא נפסל משעה שהעידו בבית דין, ותוך כדי דיבור דאמי ועדות שבטלה מקצתה בטלה כולה, ודחינן להדין חידושא ואמרין לא, כולי עלמא למפרע הוא נפסל ובתוך כדי דיבור פלוני, רבנן סברי תוך כדי דיבור**